

Герой російсько-української війни

Климов Олександр Андрійович

Олександр Климов, командир зенітного артилерійського взводу мотопіхотного батальйону в/ч 1556 128-ї Закарпатської бригади, народився 4 липня 1975 року в місті Хмельницькому.

З 1982 по 1989 рік навчався в школі №4 (тепер Лицей №3 імені Артема Мазура), переведений був в школу №27, яку і закінчив. Любив дуже багато читати, захоплювався футболом і риболовлею, грав на гітарі та баяні.

З 1990 по 1994 рік навчався в Хмельницькому електро-механічному технікумі (тепер Хмельницький політехнічний фаховий коледж НУ «Львівська політехніка») за спеціальністю «Інструментальне виробництво» з кваліфікацією техника-технолога.

Восени 1994 року вступив до Харківського військового університету і в 1999 році закінчив навчання за спеціальністю «Ракетні та космічні комплекси». Здобув кваліфікацію бакалавра авіації та космонавтики, інженера авіації, офіцера військового управління тактичного рівня, володів всіма видами зброї, влучно стріляв. Проходив службу в місті Яворові, Львові, Рівному, Мукачево. Одружився, має двох синів.

З 2015 року в лавах Збройних сил України приймав активну участь в зонах бойових дій, зокрема Піски, Донецький аеропорт, Станиця Луганська, Маріїнка, Авдіївка, Бахмут, Маріуполь, Луганська, Донецька, Чернігівська, Запорізька, Дніпропетровська, Херсонська області.

«З Климовим Олександром ми познайомились в 4-му батальйоні 128-ї бригади. Він був офіцером роти вогневої підтримки. Його обізнаність у всіх видах зброї та людяність дуже цінилися в підрозділі. Олександр завжди був в окопах і бліндажах передової зі своїми підлеглими. Він завжди сміливо рухався вперед і навіть підлеглі з складним характером йшли за ним. Нам довелося бути поряд на позиціях біля Донецького аеропорту. На той момент це була одна з найскладніших і найобстрілюваних ворогом ділянка фронту. Там не всі офіцери готові були зайняти з підлеглими нульову позицію, але Олександр взяв на себе цю відповідальність. Не дивлячись на те, що Климов Олександр був офіцером, він завжди фізично працював більше всіх. Ходив між технікою весь в мазуті і бруді, та пробував вчити молодих основам, обслуговуванню і ремонту техніки. Він ніколи не кричав на підлеглих. Навіть коли було за що. Його любили всі. Людяний і хоробрий Воїн!», - розповідає його друг і побратим Іван Белецький.

2 листопада 2022 року воїн загинув поблизу селища Архангельське Херсонської області під час ракетного обстрілу при виконанні бойового завдання.

Воїну тепер назавжди 47 років...

В Олександра Климова залишилися двоє синів, дружина.

Поховали Героя на Алеї Слави кладовища мікрорайону Ракове.

Нагороджений відзнакою Міністерства оборони України «За сумлінну службу», відзнакою президента України «За участь в антитерористичній операції», медаллю «Ветеран війни», медаллю «Учасник АТО», відзнакою «За заслуги», орденом Богдана Хмельницького III ступеня посмертно.

Рішенням Хмельницької міської ради №33 від 15.09.2023 року за мужність у захисті державного суверенітету і територіальної цілісності України, видатні заслуги перед українським народом та Хмельницькою міською територіальною громадою удостоєний звання «Почесний громадянин Хмельницької міської територіальної громади» посмертно.